

1. Bankivs`ki operaciyi: pidruchny`k / Za red. d.e.n., prof. O.V.Dzyublyuka. – 2-ge vy`d. vy`pr. i dopovn. – Ternopil` : TzOV»Ternograf», 2013. – 688 s.
2. Groshi ta kredy`t: pidruchny`k / M. Savluk, A. Moroz, M. Puxovkina ta in.; za zag. red. M. Savluka. – 3-ye vy`d., pererob. i dop. – K. : KNEU, 2002. – 598s.
3. Drebot N. P. Strategiya bankivs`koyi ustanovy` na ry`nku depozy`tny`x poslug / N. P. Drebot, O. R. Gal`ko // Regional`na ekonomika. – 2008. – №4. – S. 125-131.
4. Kovalenko V. V. Depozy`tna diyal`nist` bankiv Ukrayiny` : realiyi ta rozvy`tok na majbutnye / V. V. Kovalenko // Global`ni ta nacional`ni problemy` ekonomiky`. – 2015. – Vy`p. 4. – S. 834-837.
5. Mel`ny`k A. Analiz zaluchennya finansovy`x resursiv bankivs`koyu sy`stemoyu Ukrayiny` / A. Mel`ny`k // Ekonomika ta derzhava. – 2014. – № 5. – S. 72-74.
6. Osnovni pokazny`ky` diyal`nosti bankiv Ukrayiny` [Elektronny`j resurs] / Nacional`ny`j bank Ukrayiny`. — Rezhy`m dostupu : <http://www.bank.gov.ua>.
7. Rouz Pyter S. Bankovskyy menedzhment / Pyter S. Rouz. – Per. s anhl. 2-ho yzd. – M. : «Delo Ltd», 1995. – 768 s.
8. Smyt A. Yssledovanye o pryrode y prychnakh bohat`stva narodov / A. Smyt. – M. : Sots`k-hyz, 1962. – 684 s.

***Рецензент:** Дзюблюк О. В., професор, доктор економічних наук, завідувачий кафедрою банківської справи, Тернопільський національний економічний університет.*

16.03.2016

УДК 338.5:657

Живець Алла

МЕТОДИЧНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

У ХХІ столітті прискорилися терміни і посилилися вимоги до якості адаптаційної трансформації вітчизняних ВНЗ. Економіка знань

потребує якісно нових ВНЗ. Головною невирішеною проблемою у розвитку ВНЗ України є невизначеність у їх спеціалізації щодо розвитку напрямків НТП країни та створенні авангардних мега- та метатехнологій для «проривних» секторів економіки. Така ситуація вимагає виділення ключових напрямків розвитку ВНЗ України у контексті глобального розвитку економіки знань, а також висвітлення передового досвіду у методах та технологіях стратегічного управління навчальних закладів. У даній статті приведено результати досліджень теоретичних та практичних надбань економічної науки у сфері розвитку прикладних інструментів стратегічного управління. Наші дослідження показали, що колективи розробників вузівських стратегій з найбільшою ефективністю вирішують цю проблему за допомогою наступних «інструментів» менеджменту: система управління за цілями, система ключових показників діяльності (KPI), система збалансованих показників (BSC). У статті переважно висвітлюється передовий досвід застосування системи BSC у стратегічному управлінні провідними ВЗН.

Ключові слова: вища освіта, стратегічне управління, система ключових показників діяльності, збалансована система показників.

Живец Алла

МЕТОДИЧЕСКИ-ИНСТРУМЕНТАЛЬНОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ СТРАТЕГИЙ РАЗВИТИЯ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ

В XXI веке ускорились темпы и повысились требования к качеству адаптационной трансформации отечественных ВУЗов. Экономика знаний нуждается в качественно новых ВУЗах. Главной нерешенной проблемой в развитии ВУЗов Украины является неопределенность в их специализации по развитию направлений НТП страны и созданию авангардных мега- и метатехнологий для «прорывных» секторов экономики. Такая ситуация требует выделения ключевых направлений развития ВУЗа Украины в контексте глобального развития экономики знаний, а также освещение передового опыта в методах и технологиях стратегического управления учебными заведениями. В данной статье приведены результаты исследований теоретических и практических достижений экономической науки в сфере развития прикладных инструментов стратегического управления. Наши исследования показали, что коллективы разработчиков вузовских стратегий наиболее успешно решают эту проблему с помощью следующих «инструментов»

менеджмента: система целевого управления, система ключевых показателей деятельности (KPI), система сбалансированных показателей (BSC). В статье освещен передовой опыт применения системы BSC в стратегическом управлении ведущими ВУЗами.

Ключевые слова: высшее образование, стратегическое управление, система ключевых показателей деятельности, сбалансированная система показателей.

Zhyvets Alla

METHODICALLY- INSTRUMENTAL PROVISION OF STRATEGIES OF DEVELOPMENT IN THE INSTITUTES OF HIGHER EDUCATION

In the XXI century, the rate accelerated and requirements to the quality of the adaptive transformation of local universities increased. The economy knowledge needs a qualitatively new universities. The main unresolved problem in the development of universities in Ukraine is the uncertainty in their specialization according to the development of directions in STP country and the creation of vanguard mega- and meta-technologies for «leap-ahead» section of the economy. This situation requires the allocation of the key directions of Ukraine's university development in the context of the global development of the economy knowledge, as well as lighting of the best experience in methods and technologies of strategic management of educational institutions. This article reveals the results of research of theoretical and practical achievements in economic science in the development of application tools of strategic management. Our research has shown that the development teams of university strategies solves this problem the most successfully by using the following "tools" of management: target management system, the system of key performance indicators (KPI), Balanced Scorecard (BSC). The article highlights the best experience of the BSC system usage in the strategic management of leading universities.

Keywords: higher education, strategic management, the system of key performance indicators, balanced scorecard.

Постановка проблеми. Реалії ХХІ століття посилили терміни і вимоги до якості адаптаційної трансформації вітчизняних ВНЗ. Глобалізація економіки, концентрація капіталу біля центрів розвитку мегатехнологій повністю перекроюють індустріальну карту світу та науково-освітню інфраструктуру кожної країни зокрема.

Стала реальністю відкрита світова конкуренція між провідними університетами країн, між науковими школами. Країни, які не є провідними у розвитку НТП, закономірно будуть скорочувати фінансування ВНЗ, тобто вже йде процес реального зменшення кількості ВНЗ. Певне занепокоєння визиває регіоналізація фінансування освіти, це також може поставити питання виживання для цілого ряду ВНЗ, коледжів та ПТУ у фінансово дотаційних областях України. Крім того, різке зниження соціальної забезпеченості населення України та зниження народжуваності, у свою чергу, актуалізують проблему «виживання» та ускладнюють розвиток ВНЗ в Україні. Виходячи з цього, слід звернути особливу увагу на передовий досвід провідних світових ВНЗ, досконально вивчити та творчо застосувати їх напрацювання у сфері стратегічного управління розвитком навчального закладу.

Проблемам розвитку вищої школи присвячено багато досліджень та методичних рекомендацій різноманітних міжнародних організацій: Асоціація академічного співробітництва (АСА); Міжнародна асоціація оцінки якості освіти (IAEA); Міжнародний асоціація університетів (IAU); Міжнародне бюро просвіти (IBE); Міжнародний інститут планування освіти (ІІЕР); Європейська асоціація університетів (ЕАУ). В рекомендаціях цих організацій звертається увага на наступні головні тренди у розвитку освіти [1,2]:

- розвиток людини (гуманітарна, екологічна, соціально-правова та економічна складові освіти);
- доступність освіти на протязі всієї кар'єри людини;
- розвиток дистанційної освіти;
- розвиток ІКТ у технологіях навчання;
- розвиток компетентнісної складової;
- інтернаціоналізація та стандартизація вимог до освітньої підготовки фахівців за певними спеціальностями (що потрібно для глобальної мобільності трудових ресурсів).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам розвитку вищої школи в умовах розвитку економіки знань присвячені наукові праці О.Б. Веретеннікова, Н.В. Дрантусова, А.К. Ключова, Є.А. Князева, Л.А. Малишевої, Н.П. Голубецької [3,4]. та ін. Дослідженню ефективності впровадження системи збалансованих показників в стратегічному управлінні ВНЗ присвятили свої роботи вчені: Г.І. Мальцева, П.М. Захаров, Л.В. Коновалова, І.В. Зенкіна, Н.М. Оболяєва [5-9] та ін.

Дослідження наукових праць цих авторів, а також спеціалізованих організацій з проблем освіти в Україні дозволило авторові виділити основні проблеми та досвід їх вирішення на практиці.

Нерозв'язані раніше частини загальної проблеми. Автор вважає, що головною невирішеною проблемою у розвитку ВНЗ України є невизначеність у їх спеціалізації щодо розвитку напрямків НТП країни та створенні авангардних мега- та метатехнологій для «проривних» секторів економіки. До сих пір є незаповненою ніша діяльності «знищених» галузевих НДІ, які були інтегруючою ланкою між наукою та виробництвом.

Мета статті – виділення ключових напрямків розвитку ВНЗ України у контексті глобального розвитку економіки знань, а також висвітлення передового досвіду у методах та технологіях стратегічного управління навчальних закладів.

Основний матеріал дослідження. Автор вважає, що кожний ВНЗ свою спеціалізацію та стратегію розвитку повинен вбачати з огляду на тренди розвитку світової економіки та НТП, а також на особливості та потреби розвитку економіки країни та регіону розташування.

Розвиток інноваційної економіки знань в XXI столітті буде характеризуватися такими трендами:

- глобалізація ринків і гіперконкуренція. Глобалізація ринків, конкуренції, освітніх і промислових стандартів, фінансового капіталу, технологій і наукомістких інновацій вимагає більш швидких темпів розвитку, коротких циклів розробки, низьких цін і високої якості продукції. Починають відігравати особливу роль темп професійної реакції на виклики, швидкість виконання НДДКР і надання високотехнологічних послуг групами фахівців, що володіють компетенціями, обладнанням і технологіями світового рівня. Стає особливо важливою здатність постійно генерувати нові знання;

- швидкий та інтенсивний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), наукомістких комп'ютерних технологій (НКТ), нанотехнологій. Розвиток і застосування передових ІКТ, НКТ та нанотехнологій, які носять «надгалузевий характер», сприяє кардинальній зміні характеру конкуренції і дозволяє «перестрибнути» десятиліття економічної і технологічної еволюції.

Найяскравішим прикладом такого «стрибка» є Корея, Китай, Індія та інші країни Південно-Східної Азії;

- вирішення надскладних і гіперскладних проблем («мегапроблем»). Світова наука і промисловість все більше стикаються зі складними комплексними проблемами, які для свого вирішення потребують величезних ресурсів і, як правило, не можуть бути вирішені на основі традиційних («вузькоспеціалізованих») підходів. Сценарії розвитку призводять до інтеграції окремих наукових дисциплін в між-, мульти- та транс-дисциплінарні наукові напрямки, а також до розвитку і об'єднанню окремих технологій в технологічні ланцюжки нового покоління та розвитку мегасистем - великомасштабних комплексних науково-технологічних систем;

- «Розмивання кордонів», поява і розвиток «Coopetition» - поєднання кооперації (Cooperation) і конкуренції (Competition). Відбувається все більше розмивання галузевих кордонів, зближення секторів і галузей економіки, розмивання кордонів фундаментальної і прикладної науки за рахунок необхідності вирішення комплексних науково-технічних проблем в найкоротші терміни, виникнення мегапроблем і мегасистем, активізації та диверсифікації діяльності, найчастіше на основі сучасних форм - аутсорсингу, ауттаскінгу, аутстафінгу, а також на основі ефективної кооперації компаній та установ як в рамках однієї галузі (наприклад, формування стратегічних альянсів, віртуальних підприємств, високотехнологічних кластерів з науково-освітніх організацій і промислових фірм), так і з різних галузей;

- з'являються нові запити підприємств і корпорацій до науки й освіти. Розвиток економік країн у напрямку цих трендів приведе до того, що до 2020 року з ринку праці зникнуть більше 60 старих професій, а будуть затребувані близько 250 нових, до більшості з яких ще не готові ВНЗ України. Це означає, що в кращому становищі опиняться ВНЗ, що знаходяться на вістрі НТП, які створюють і володіють новими знаннями, технологіями. Ці ВНЗ повинні бути компетентними навчати потрібних фахівців. За ними в «кільватері» будуть йти промислові підприємства відповідно до їх потреб в нових знаннях, техніці, технологіях і кадрах.

Проведений автором аналіз стратегій розвитку ВНЗ України, країн СНД, країн Західної Європи, США, Японії, Кореї та Китаю

показують, що основними стратегічними напрямками, що забезпечують лідируючу конкурентоспроможність, є наступні:

- створення різних організаційних утворень за типом «потрійної спіралі»: наука + ВНЗ + виробництво;
- створення науково-виробничих кластерів, технопарків, науко-градів та ін.;
- зосередження діяльності ВНЗ на розвитку й обслуговуванні певних мега- або метатехнологій;
- постійна генерація нових знань;
- концентрація освіти і науки у великих інноваційно орієнтованих університетах; створення світових брендів університетів;
- розвиток різних форм післядипломної освіти - «освіта протягом усього життя», а також дистанційної освіти.

Дослідження стратегій передових ВНЗ показує загальну їх орієнтацію на створення у своїй структурі науково-дослідних підрозділів та підрозділів з комерційного інжинірингу наукових розробок та технологій. На рисунку 1 показано приклад адаптаційної стратегії розвитку університету з урахуванням потреб регіонального розвитку.

Більшість інноваційно орієнтованих ВНЗ створюють з метою кооперації діяльності групи ВНЗ, НДІ, венчурних фірм та виробничих підприємств спеціальні науково-технологічні парки, кластери та інше. Головна ціль такої кооперації – це прискорення впровадження досягнень науки у виробництво, а також генерація нових напрямків та інноваційних галузей виробництва.

Для організації спільних наукових досліджень інститутів різної спеціалізації створюються, наприклад (рис. 1), науково-технологічні «платформи» за напрямками науково-прикладних технологій; заснуються проектні та матричні структури управління за певними напрямками досліджень (зарубіжний досвід свідчить, що більшість новітніх технологій виникають з синергії знань різних наукових напрямків). Наприклад, на платформі – «Енергозбереження та енергетична безпека» співпрацюють на спільних проектах три інститути: фізико-технічний інститут, інститут транспорту та інститут природокористування, територіального розвитку і містобудівництва.

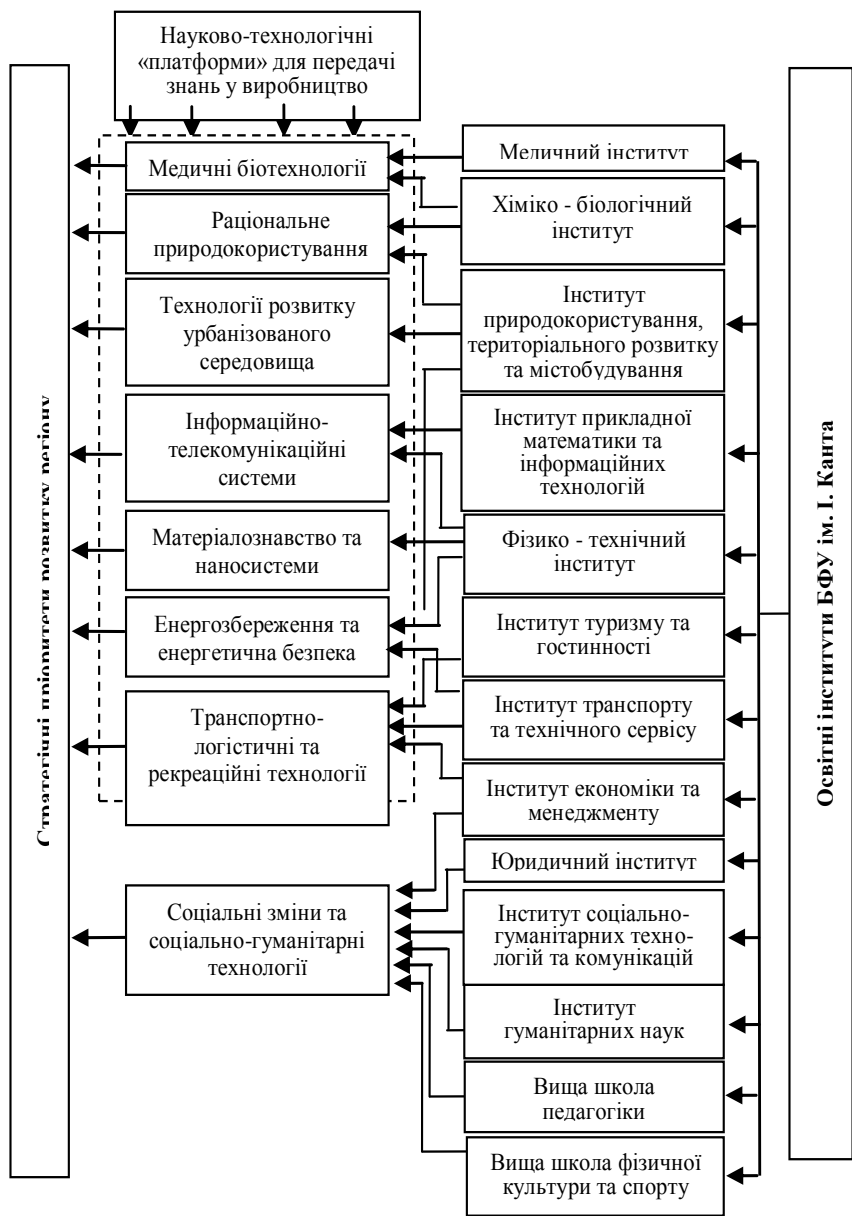

Рис. 1. Приклад трансформації діяльності університету відповідно до потреб економіки регіону [10]

Така організація спрямовує діяльність університету в цілому на вирішення енергетичних проблем даного регіону. Звертає на себе увагу підхід окремих ВНЗ до вирішення проблеми мотивованості працівників займатися науковими та науково-прикладними дослідженнями.

Наприклад, в окремих університетах вводяться нові посади: викладач-дослідник, керівник наукової школи, тощо. При цьому посадові ставки значно підвищуються. Окрім цієї мотивації продовжує працювати матеріальне стимулювання у госпрозрахункових структурах університету (науково-дослідний сектор тощо).

Розвиток економіки знань висуває нові вимоги і до самого змісту освіти фахівців (рис. 2) [11, с. 34].

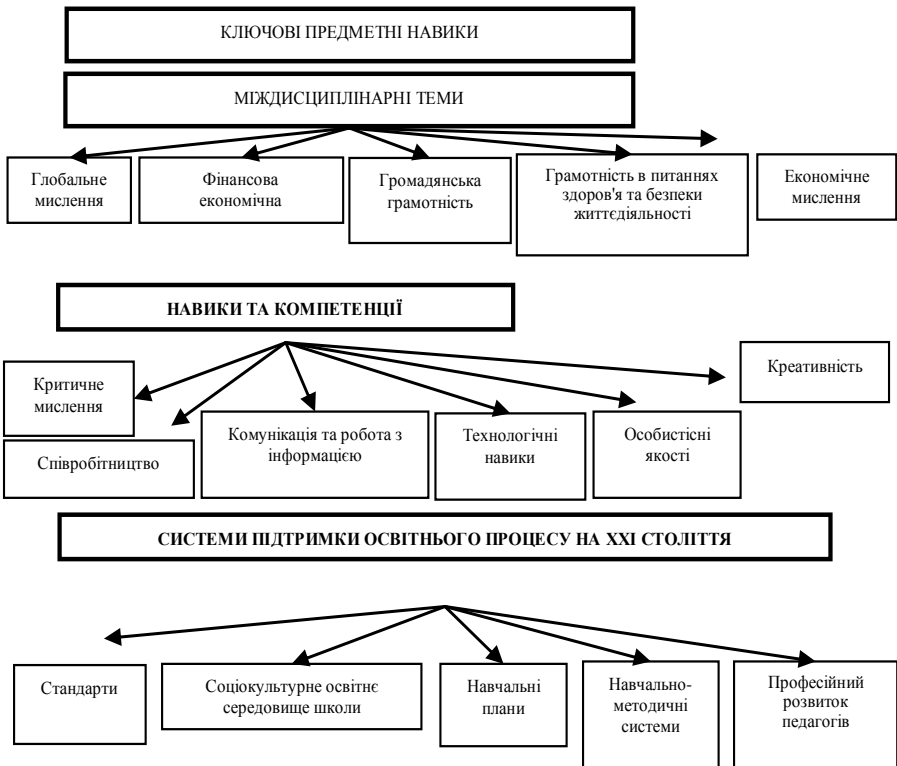

Рис. 2 Вимоги до освіти XXI століття

Окрім розвитку основних компетенцій фахівця випускникам потрібно дати основи глобального та екологічного мислення, фінансово-економічної та цивільно-правової грамотності, а також грамотності в питаннях безпеки життєдіяльності. Особливо слід виділити питання трансформації системи навчання у ВНЗ (нижній рядок рис. 2). Вирішення цього питання вимагає чималих інвестицій, тривалого циклу підбору та перепідготовки ППС, а також переробки навчально-методичного забезпечення; впровадження ІКТ в процес навчання.

На вирішення зазначених вище проблем зараз спрямована основна увага менеджменту вищої школи, з цією ж метою розробляються стратегії розвитку ВНЗ. Дослідження показали, що практично в кожному ВНЗ є стратегічні плани на перспективу до 2020 року (навіть до 2030 року), а також «дорожні карти» реалізації стратегій. Нами встановлено, що при розробці та реалізації стратегій ВНЗ з'явилися також проблеми з питань скоординованої, синергетичної реалізації різнопланових заходів з урахуванням їх ресурсного забезпечення (в умовах обмеженості фінансування).

Досвід провідних ВНЗ показав, що колективи розробників вузівських стратегій вирішують цю проблему за допомогою наступних «інструментів» менеджменту: система управління за цілями, система ключових показників ефективності діяльності (КПІ), система збалансованих показників (BSC) та ін. (табл. 1).

Таблиця 1

Перелік інструментів стратегічного менеджменту
(новинки за період 1990–2015 рр.)

Найменування інструментів стратегічного менеджменту	Період створення, рік
1. Система збалансованих показників (Balanced Scorecard - BSC) Нортон і Каплана	1992
2. Система збалансованих показників Девіда Парментер	2008
3. Система управління на основі показника економічної доданої вартості EVA (автор Стюарт Штерн) і операційного прибутку-EBIDA	початок 1990-х
4. Піраміда діяльності компанії К. Мак-Найра, Р. Лінча і К. Кроса	1990
5. Модель стратегічних карт Л. Мейселя	1992
6. Система ефективності діяльності і зростання - ER2M (Effective Progress and Performance Measurement) К. Робертса і П. Адамса	1993
7. Універсальна система показників діяльності (Total Performance Scorecard) Рамперсада Хьюберта	2003
8. Збалансована система показників Х. Фрідага і В. Шмідта і ряд інших	2011

Загальним недоліком стратегії розвитку ВНЗ, як показали наші дослідження, є недосить глибока розробка напрямків стратегічного розвитку (рідше застосовують термін «платформи» розвитку). А це питання є головним, так як можливо вибрати хибний вектор розвитку та через 5 років позбутися усіх конкурентних переваг і замовлень. Нижче ми наводимо (як приклад) перелік «платформ» - напрямків стратегічного розвитку одного із інноваційно орієнтованих університетів (табл. 2) [12].

Таблиця 2

Платформи та напрямки стратегічного розвитку

Платформи	Напрямки
Наукові	<ul style="list-style-type: none"> - інформаційно-комунікаційні системи і технології, суперкомп'ютерні розрахунки, захист інформації; - молекулярно-біологічні, фізичні, хімічні, біомедичні та екологічні засади живих систем; - економіка знань, підприємництво, в тому числі інноваційне підприємництво; - соціально-економічні та гуманітарні аспекти інформаційно-комунікаційних технологій; - комунікації, мас-медіа; - міжнародні аспекти соціально-економічних і гуманітарних проблем, глобалізація.
Освітні	<ul style="list-style-type: none"> - навчання, сконцентроване на студентів; - навчання впродовж життя; - дослідницькі школи; - інноваційна підприємницька освіта; - електронне навчання (e-Learning).
Інноваційна	розвиток інноваційної діяльності на базі наукових та освітніх платформ.
Управління університетом	<ul style="list-style-type: none"> - розвиток системи управління, заснованої на принципах підприємницького (проектно-орієнтованого) університету; - розвиток філій відповідно до критеріїв ефективності, встановленими державою; - розвиток кадрового потенціалу університету, спрямоване на підвищення ефективності діяльності науково-педагогічних працівників, адміністративно-управлінського та навчально-допоміжного персоналу.
Інтернаціоналізація	<ul style="list-style-type: none"> - залучення іноземних студентів та аспірантів на програми повного і включеного навчання, збільшення кількості програм подвійних дипломів з іноземними вузами; - участь у міжнародних проєктах в галузі освіти, науки та інновацій.

Аналіз показує, що більшість розробників стратегій нечітко визначають стратегічні цілі, плутають їх із стратегічними напрямками. Ціль розвитку у стратегічних картах повинна мати конкретні цифрові показники, тому що під неї підтягуються певні ресурси. Стратегічні карти системи BSC дозволяють пов'язати ресурси (і навіть їх нормувати) для досягнення певних результатів.

Найбільш прийнятною практикою розробки стратегій ВНЗ за допомогою системи BSC є така, коли витримується наступна послідовність розробки:

- визначення місії ВНЗ;
- визначення стратегічних напрямків розвитку (платформи);
- формулювання стратегічних цілей кожного напрямку розвитку та періоду його досягнення;
- встановлення ключових показників діяльності кожного напрямку розвитку та їх значень за періодами досягнення;
- розробка окремих деталізованих стратегій за підрозділами і функціями управління;
- розробка планів заходів (ініціатив) деталізованих стратегій з визначеною потребою в ресурсах.

Для оцінки ступеня досягнення стратегічних цілей в галузі освітньої, науково-дослідної та інноваційної діяльності, навчально-методичної та соціальної діяльності ВНЗ, а також управління внутрішніми процесами ВНЗ рекомендується застосовувати наступні ключові показники (табл. 3) [9, с. 7-10].

Таблиця 3

Показників ефективності ВНЗ

Стратегічні цілі	Стратегічні задачі	Показники ефективності
1	2	3
Освітня діяльність		
Підвищення якості освітніх послуг	Підвищення конкурентоспроможності ВНЗ	Місце ВНЗ в щорічному рейтингу навчальних закладів
		Рівень інформаційного представництва ВНЗ (ЗМІ, Інтернет, наукові видання)
		Рівень попиту на фахівців-випусників ВНЗ
	Удосконалення освітнього процесу	Відсоток випускників, працевлаштованих за фахом
		Кількість акредитованих освітніх програм
		Кількість нових напрямів (спеціальностей) підготовки
		Кількість впроваджених інноваційних методик за період

Продовж. табл. 3

1	2	3	
		Показник впровадження сучасних освітніх технологій (кількість дистанційних курсів)	
Науково-дослідна та інноваційна діяльність			
Підвищення ролі ВНЗ в інноваційному розвитку держави	Підвищення інвестиційної привабливості ВНЗ	Обсяг фінансування НДР на 1 ПВС за останні 3 роки	
		Середньорічний обсяг фінансування наукових досліджень за 3 роки	
		Кількість патентів, отриманих ВНЗ за останні 3 роки	
		Кількість впроваджених розробок	
	Розвиток наукової бази ВНЗ	Відсоток аспірантів, які захистили дисертацію протягом року після закінчення	
		Середньорічне число захистів дисертацій (на 100 осіб ПВС)	
			Частка ПВС з вченими ступенями і вченими званнями
			Кількість виданих за останні 5 років підручників і навчальних посібників з грифами
			Кількість виданих за останні 5 років монографій
			Кількість проведених за рік наукових конференцій та семінарів
Соціальний розвиток ВНЗ			
Створення соціально орієнтованого ВНЗ	Підвищення соціальної задоволеності викладачів і студентів	Загальна площа будівель і споруд, що використовуються для організації навчального процесу на одиницю наведеного контингенту	
		Число учнів, забезпечених гуртожитками	
		Кількість місць у студентських буфетах в розрахунку на одного учня	
		Коефіцієнт забезпеченості навчальною літературою за напрямом підготовки	
		Кількість місць у читальному залі бібліотеки в розрахунку на одного учня	
Внутрішні процеси			
Відповідність організаційної системи ВНЗ вимогам сучасного менеджменту якості	Розвиток інформаційної інфраструктури ВНЗ	Показник використання інформаційно-комунікаційних технологій в освітньому процесі ВНЗ Рівень автоматизації управлінських процесів в ВНЗ, використання інформаційно-аналітичних систем (ІАС)	
	Розвиток системи оцінки якості освіти	Наявність організаційної інфраструктури менеджменту якості (затверджена політика ВНЗ у сфері якості, служби управління якістю, нормативна база для забезпечення якості)	

1	2	3
Фактори зростання (потенціал)		
Відповідність державній політиці в сфері вищої освіти, тенденціям розвитку освіти і взаємодії з бізнесом	Розширення переліку освітніх послуг, що надаються ВНЗ	Відсоток штатних викладачів, що підвищують кваліфікацію протягом останніх 5 років від загальної кількості викладачів
		Динаміка кадрового оновлення ПВС
	Створення механізмів зворотнього зв'язку	Кількість програм додаткової професійної освіти
		Рівень взаємодії з галузевими підприємствами, бізнес - спільнотою
		Відсоток викладачів, залучених з реального сектора економіки

Розробивши стратегічну карту, стратегічні наміри (теми) і збалансовану систему показників на рівні ВНЗ, слід зробити наступний крок - приступити до розробки BSC підрозділів та співробітників, які будуть логічно визначатися зі збалансованої системи показників ВНЗ в цілому. В таблиці 4 представлена розроблена BSC для кафедр університету [12].

Таблиця 4

Таблиця BSC для кафедр університету (приклад)

Проекції BSC і стратегічні цілі	Показники KPI
1	2
Проекція «фінанси» 1. Стабільність доходів за рахунок зростання обсягу платних послуг, грантів; 2. Оптимізація структури витрат.	1. Обсяг доходів на 1 працівника ПВС - не менше 60 тис. грн; 2. Не перевищення запланованого кошторису витрат.
Проекція «клієнти» 1. Володіння студентами практико-орієнтованими знаннями, компетенціями і підприємницьким мисленням; 2. Досягнення необхідного ступеня задоволеності батьків і роботодавців рівнем конкурентоспроможності підготовки студентів.	1. Досягнення якості навчання на рівні 80%; 2. Участь студентів у проєктах (інноваційних, комплексних та ін.) - не менше 30%; 3. Показник задоволеності батьків працевлаштуванням конкурентоспроможного випускника - не менше 60%; 4. Показник задоволеності роботодавців - не менше 75%.
Проекція «внутрішні процеси» 1. Якісна і своєчасна підготовка НМК з усіх дисциплін навчальних планів; 2. Організація навчального процесу в новому інноваційному форматі (командний, проєктний, інтерактивний, CDIO, індивідуалізація траєкторії навчання та ін.); 3. Розробка бакалаврських та магістерських ОНП за програмою «Тюнінг»;	1. Розробка НМК - 100% до початку навчального року; 2. Кількість ініціатив з організації навчального процесу в інноваційному форматі - не менше 20%; 3. Показник мобільності у викладанні нових перспективних дисциплін - не менше 3 курсів в семестр шляхом залучення висококваліфікованих викладачів з інших регіонів і країн;

1	2
4. Розвиток базових кафедр і посилення практичної орієнтованості навчання; 5. Впровадження BSC в практику роботи кафедр та її інтеграція з системою мотивації ПБС університету	4. Розробка ООП за програмою «Тюнінг» - 100% освоєваних навчальних напрямків; 5. Число базових кафедр - не менше 1 на кожній кафедрі факультету; 6. Розробка показників на основі побудови кожним співробітником особистої BSC.

Аналіз передової практики застосування систем BSC у розробці стратегій розвитку ВНЗ показує, що ця система повинна бути чітко інтегрована з загальною системою управління ВНЗ, особливо з системою управління якістю. Як правило, у ВНЗ створюються спеціалізовані підрозділи з розвитку ВНЗ. В окремих ВНЗ напрацьовано також досвід застосування системи BSC у організації системи матеріального стимулювання ПБС. Оскільки система показників BSC дає об'єктивну картину якості виконання заходів плану розвитку ВНЗ, то до них прив'язується шкала преміювання (або депреміювання) виконавців. Цьому питанню присвячено декілька корисних у практичному застосуванні розробок [13].

Висновки і перспективи подальших досліджень.

Економіка країни потребує якісно нових ВНЗ. Це інноваційно та підприємницькі орієнтовані ВНЗ, вони є флагманами розвитку нових висококонкурентоспроможних технологій та виробництва. Еволюція ВНЗ обумовлена глобалізацією економіки, розвитком економіки знань, соціально-економічною трансформацією суспільства. ВНЗ повинен генерувати нові знання, нові технології та нових працівників для реалізації цих наукових досягнень. Дослідження і оперативне впровадження світового передового досвіду розвитку вищої освіти дозволить вітчизняним ВНЗ успішно конкурувати на ринку освітніх послуг.

Перспективою подальших досліджень повинно бути вивчення передового досвіду трансформації вищої школи в умовах економіки знань. Цю роботу доцільно проводити у спеціалізованих підрозділах (робочих групах), створених у ВНЗ із провідних фахівців ПБС.

Література

1. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти [нова редакція від 14-05-15]. –

[Электронный ресурс]: – Режим доступа: http://www.enqa.eu/indirme/esg/ESG%20in%20Ukrainian_by%20the%20British%20Council.pdf (дата звернення 05.12. 2015). – Назва з екрана.

2. Програма ЄС «Еразмус+». – [Электронный ресурс]: – Режим доступа: http://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/index_en.htm. (дата звернення 05.12. 2015). – Назва з екрана.

3. Разработка стратегии образовательного учреждения: методические рекомендации/ О.Б. Веретенникова, Н.В. Дрантусова, А.К. Клюев, Е.А. Князев, С.В. Кортов, В.И. Майданик, Л.А. Мальшева, Л.Н. Попова [Текст] / Под ред. Е.А. Князева, А.К. Клюева. – Екатеринбург, 2007. – 408 с.

4. Голубецкая Н. П. Проблемы инновационного менеджмента на рынке образовательных услуг в условиях модернизации экономики [Текст] / Н.П. Голубецкая // Экономика и управление. – 2010. – № 12. – С. 45–50.

5. Мальцева Г.И. Применение системы сбалансированных показателей в процессе стратегического планирования вуза (на примере Владивостокского государственного университета экономики и сервиса [Текст] / Г.И. Мальцева Р.А. Луговой, Ю.А. Солдатов // Университетское управление: практика и анализ. – 2004. – № 5-6(33). – С. 96-103.

6. Захаров П.Н. Особенности формирования сбалансированной системы показателей реализации стратегии вуза [Текст] / Н.П. Захаров // Экономика региона. – 2007. – № 18. – С. 23-34.

7. Коновалова Л.В. Применение сбалансированной системы показателей в стратегическом управлении вузом [Текст] / Л.В. Коновалова // Креативная экономика. – 2010. – № 2 (38). – С.102-120.

8. Зенкина И.В. Анализ стратегических разрывов как инструмент стратегического анализа и потенциала его применения в стратегическом управлении организацией [Текст] / И. В. Зенкина // Аудит и финансовый анализ. – 2012. – № 3. – С. 314-319.

9. Оболяева Н.М. Система сбалансированных показателей как элемент конкурентной стратегии ВУЗа [Текст] / Н.М. Оболяева // Труды Международного симпозиума «Надежность и качество». – Выпуск том 1 / 2011. – [Электронный ресурс]: – Режим доступа: <http://cyberleninka.ru/article/n/sistema-sbalansirovannyh-pokazateley-kak-element-konkurentnoy-strategii-vuza> (дата звернення 05.12.2015)). – Назва з екрана.

10. Балтийский федеральный университет им. И. Канта (БФУ им. И. Канта) [Электронный ресурс]. [Веб-сайт]. – Электронні дані. – Режим доступу: <https://www.kantiana.ru/> (дата звернення 05.12. 2015). – Назва з екрана.

11. Салми Д. Как государства добиваются международной конкурентоспособности университетов: уроки для России [Текст] / Д. Салми // Вопросы образования. – 2013. – № 1. – С. 25-68.

12. Нижегородский государственный университет им. Н.И. Лобачевского (ННГУ им. Н.И. Лобачевского) [Электронный ресурс]. [Веб-сайт]. – Электронні дані. – Режим доступу: <http://www.unn.ru/> (дата звернення 05.12. 2015). – Назва з екрана.

13. Панов М.М. Оценка деятельности и система управления компанией на основе КРП / М.М. Панов. – М.: Инфра-М, 2013. – 255 с.

1. Standartu i rekomendatsiyi chodo zabezpechennya yakosti v Evropeyskomu prostori vuchoi osvitu [nova redaksia vid 14-05-15]. – [Elektronnyy resurs]: – Rezhym dostupu: http://www.enqa.eu/indirme/esg/ESG%20in%20Ukrainian_by%20the%20British%20Council.pdf (data zvernennya 05.12. 2015). – Nazva z ekrana.

2. Programa ES «Erazmys+». – [Elektronnyy resurs]: – Rezhym dostupu: http://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/index_en.htm. (data zvernennya 05.12. 2015). – Nazva z ekrana.

3. Razrabotka strategii obrazovatel'nogo uchrezhdeniya: metodicheskie rekomendatsiyi/ O.B. Veretennikova, N.V. Drantusova, A.K. Klyuev, E.A. Knyazev, S.V. Kortov, V.I. Maydanik, L.A. Malusheva, L.N. Popova [Tekst] / Pod red. E.A. Knyazeva, A.K. Klyueva. – Ekaterinbyrg, 2007. – 408 s.

4. Golubetskya N. P. Problemu innovatsionnogo menedzhmenta na runke obrazovatel'nyh uslug v usloviyah modernizatsiyi ekonomiki [Tekst] / N.P. Golubetskya // Ekonomika i upravlenie. – 2010. – № 12. – S. 45–50.

5. Maltseva G.I. Primenenie sistemu sbalansirovannuh pokazateley v protsesse strategicheskogo planirovaniya vuza (na primere Vladivostokskogo gosydarstvennogo universiteta ekonomiki i servisa [Tekst] / G.I. Mal'tseva, R.A. Lugovoy, U.A. Soldatova // Universitetskoe upravlenie: praktika i analiz. – 2004. – № 5-6(33). – S. 96-103.

6. Zaharov P.N. Osobennosti formirovaniya sbalansirovannoy

sistemu pokazateley realizatsiyi strtegii vuza [Tekst] / N.P. Zaharov // Ekonomika regiona. – 2007. – № 18. – S. 23-34.

7. Konovalova L.V. Primenenie sbalansirovannoy sistemu pokazateley v strategicheskoy upravleniyi vuzom [Tekst] / L.V. Konovalova // Kreativnaya ekonomika. – 2010. – № 2 (38). – S.102-120.

8. Zenkina I.V. Analiz strtegicheskikh razryvov kak instrument strategicheskogo analiza i potentsiala ego primeneniya v strategicheskoy upravleniyi organizatsiy [Tekst] / I. V. Zenkina // Audit i finansovyy analiz. – 2012. – № 3. – S. 314-319.

9. Obolyaeva N.M. Sistemf sbalansirovannykh pokazateley kak element konkurentnoy strategiyi VUZa [Tekst] / N.M. Obolyaeva // Trudy Mezhdunarodnogo simpoziuma «Nadezhnost' i kachestvo». – Vypusk tom 1 / 2011. – [Elektronnyy resurs]: – Rezhym dostupu: <http://cyberleninka.ru/article/n/sistema-sbalansirovannykh-pokazateley-kak-element-konkurentnoy-strategii-vuza>. (data zvernennyya 05.12. 2015). – Nazva z ekrana.

10. Baltiyskiy federalnyy universitet im. I. Kanta (BFU im. I. Kanta) [Elektronnyy resurs]. [Veb-sayt]. – Elektronni dannii. – Rezhym dostupu: <https://www.kantiana.ru/> (data zvernennyya 05.12. 2015). – Nazva z ekrana.

11. Salmi D. Kak gosudarstva dobivautsya mezhdunarodnoy konkurentosposobnosti universitetov: uroki dlya Rossiyi [Tekst] / D. Salmi // Voprosy obrazovaniya. – 2013. – № 1. – S. 25-68.

12. Nizhegorodskiy gosudarstvennyy universitet im. N.I. Lobachevskogo (NNGU im. N.I. Lobachevskogo) [Elektronnyy resurs]. [Veb-sayt]. – Elektronni dannii. – Rezhym dostupu: <http://www.unn.ru/> (data zvernennyya 05.12. 2015). – Nazva z ekrana.

13. Panov M.M. Otsenka deyatel'nosti i sistema upravleniya kompaniy na osnove KPI / M.M. Panov. – M.: Infra-M, 2013. – 255 s.

***Рецензент:** Соловйов І.О. д.е.н., професор, зав. кафедри менеджмент організації, Херсонський державний аграрний університет*

16.03.2016